

[Rager.]

slaa sig til Ro med. Jeg tror, at det vilde hjælpe meget stærkt, hvis alle inden for private Erhverv, hvis alle inden for deres eget Omraade vilde gøre en positiv Indsats efter deres større eller mindre Evne for at skaffe blot lidt Arbejde. Det forslaaer nemlig ikke saa lidt alt i alt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Det, at en Ting er sagt før, gør den ikke mindre sand, og nu har vi de faste Ting at støtte os til. Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Rager, der dog har Forbindelse med Forretningslivet, at gaa fra Firma til Firma og spørge, hvad Overarbejdsloven har betydet. For de store Bedrifter: Maskiner i Stedet for, i de smaa Bedrifter, at Ejeren gør Arbejdet selv, og i de mellemstore Rationalisering, Afskaffelse af Arbejder over det hele. Det er givet, hvad Merindkomstskatten har betydet for Skibsfarten, og det er ganske givet, at den netop for de Bedrifter, der var skabt under Valutacentralen, og som havde indrettet sig midlertidigt og havde gaaet gennem de haarde Aar og tjent Penge til nu at indrette sig med faste Anlæg og skabe Arbejde, vil betyde, at der ikke bliver noget nyt Arbejde, fordi den tager disse Anlægsmidler.

Det er en given Ting, at en Mand, der anlægger et Byggeforetagende, kalkulerer med bestemte Udgifter, og hvis han saa ringer til Arbejdsgiverforeningen og spørger: Hvor meget kan der lægges paa til Foraaet, naar vi skal have Forhandlinger, og faar at vide, at det er 6 pCt., og saa Ferieloven pludselig lægger 4 pCt. paa, saa er den Kalkule ødelagt. Det er givet, at Husleje- lov, fælleskommunale Udligningsskatte, og hvad det alt sammen hedder, har nedsat Byggelysten. Og saa alle de Trusler, vi hører, om Arbejdstidsindskrænkning og Kuponkat; det er vel ogsaa nok noget, der sætter Gang i Erhvervene!

Alt det, der er blevet sagt, er nu blevet gjort aktuelt og sandt. Gennem den Erhvervspolitik, der er ført, er der lagt saadanne Baand paa Erhvervslivet og skabt en saadan Løshed og Uro, at der ikke skabes nyt Arbejde herhjemme, saa længe vi lever under disse Vilkaar. Derfor siger jeg til Regeringen: Gaa hen og lyt til den Raadgiver, som Regeringen har ansat med det Formaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, at der i dette Øjeblik nøjagtig er projekteret og igangsat dobbelt saa meget Byggearbejde som sidste Aar ved denne Tid.

Prieme: Der har under denne Forhandling Gang paa Gang været efterlyst nye Momenter til denne Sags Belysning. Hvis det ikke havde været Tilfældet, skulde jeg ikke have begæret Ordet, men jeg har et Par enkelte Bemærkninger at fremføre til Belysning af den Beskæftigelses- og Erhvervspolitik, som den højtærede Regering fører.

Det er en kendt Sag, at Industriforetagender, der ønsker at udvide deres Maskinpark for at kunne beskæftige flere Arbejdere, i Maanedsviis, ja, ofte i Aarevis maa staa som Supplikanter paa Valutacentralens Trapper oppe i Vognmagergade for at faa Tilladelse til Indførsel af de nødvendige Maskiner. Det er endvidere en Kendsgerning, at som oftest stilles saadanne Importtilladelser til nye Maskiner, der forudsætter øget Industriproduktion, kun i Udsigt, saafremt man over for Valutakontoret afgiver Erklæring om, enten at man vil lade tilsvarende Maskiner ophugge og sælge som gammelt Jern ude hos Petersen & Albeck eller andre Firmaer, der handler med gammelt Jern, eller at man vil lade Toldvæsenet forsegle Maskinerne, saaledes at de staaer uproductive i de danske Fabriksvirksomheder. Jeg tror, det har en vis Betydning, naar man efterlyser nye Momenter, at man saa gør sig dette klart.

Naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i sin Ordførertale ved Finanslovedebatten siger: Man kan ikke bevare det privatkapitalistiske System, vi maa have mere Magt over det private Erhvervs- liv, saa maa jeg sige, at jeg gad vidst, hvilken mere Magt det er Regeringspartierne vil have.

Denne Forespørgsel skulde sikkert ikke have været rettet til de højtærede Ministre. Jeg tror, de højtærede Ministre er kommet det levende Erhvervs- liv og de praktiske Arbejdere lidt fjernt. Jeg tror, de skulde gaa lidt mere ud paa Arbejdspladserne og tale med Arbejderne. Saa tror jeg, man vilde blive klar over, at det Svar, der vilde blive givet paa den stillede Forespørgsel, var et andet Svar end det, vi i Dag hører. Man skal ikke undervurdere Arbejderklassen. Arbejderne ved udmærket, hvad der foregaar. Man skal ikke tro, at et Fabriksforetagende anmoder Valutacentralen om Tilladelse til Indførsel af nye Maskiner, der kan forøge og forbedre Produktionen, uden